

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; za drugi inozemstvo se računa naročino z ozirom na visokost poštine. Naročino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravništvo se nahaja v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za $\frac{1}{2}$ strani K 32, za $\frac{1}{4}$ strani K 16, za $\frac{1}{8}$ strani K 8, za $\frac{1}{16}$ strani K 4, za $\frac{1}{32}$ strani K 2, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 10.

V Ptaju v nedeljo dne 7 marca 1909

X. letnik.

Nam tudi nekaj!

Tisočkrat že smo povedali in dokazali, da se nam ne gre za to, da bi vsi Slovenci kar čez noto svojo sukroj slokli in čistokrni Germani postali... Ej, Bog se usmili, kaj bi imeli od tega! Berač naj bode te ali one narodnosti, reževe je vedno. In leseno ograjo pobarvaš lahko s to ali ono barvo, — ostala bode vedno lesena in nikdar ne kamenita...

Ali istotko nismo bili nikdar tako neumni, da bi se dali vjeti na slovensko-narodnjaške limate. Ako je človek zadovoljen, da večerja celo leto le krompir v oblicah, samo da sme peti pesen "Kje dom je moj" ali "Hej Slovani", potem je to njegova stvar in mi mu le "dober želimo". V splošnem pa trdimo, da potrebujemo slovensko ljudstvo poleg narodnjaških fraž tudi — kruga. In dokler ne bode v prvaških strankah združeni "slovenstvo" našemu slovenskemu ljudstvu kralja preskrbelo, toliko časa budem smatrali mi in z nimi tisoči drugih vso pravastvo z navadno sleparijo.

Kajti nam prihaja vedno na misel, da je vsa prvaška politika osredotočena v — beli Ljubljani. Prvakom se gre edino za dobro Kranjske. Mi pa imamo končno vendar tudi druge misli, kakor da bi z našimi krvavimi denarji pomagali in podpirali edino kranjske rešetarje...

Kaj je pravzaprav z Kranjsko? Bila je enkrat "nemška zvezina dežela". Do zadnjih desetletij je bila tudi še popolnoma v nemški upravi, je imela nemške ali dvojezične šole itd. Ko se je pričelo razširjevanju od posameznikov prvaško hujškanje, prešla je dežela polagoma v slovenske roke. Glavni steber vsega kranjskega slovenstva je bil in je še ljubljanski župan Ivan Hribar. Osebnost tega človeka ne budem popisaval; omenimo le, da je bil agent in da ima se danes vse agentovske zmožnosti. S Hribarjem je prišlo prvaško "slovenstvo" do veljavne in do vlasti in se je razvijalo približno tako, kakor češko divjaštvo v Pragi, razvijalo tako dolgo, dokler niso počili streli in ni izdihnilo na ljubljanskem tlaku dvoje mladeničev-žrtv svojo dušo, — v čast Hribarjevi prvaški politiki... Ko je umrl grozoviti potres leta 1895 Ljubljani, je stal Hribar sicer na stališču, da "denar ne smrdi". Vzel je torej prav rad tisočake podpore, ki so prišli iz nemških krajov. Pravilo se je tudi, da se ta denar ni posebno pravico razdelil in da so dobili Hribarjevi magistratni pisarji mnogo več nego drugi ljudje. Ali razven denarja je zanimal Hribar in z njim vsa njegova klika vse, kar je bilo nemškega... In posledice te prvaške politike na Kranjskem? Dokler je bila Kranjska v rokah Nemcev, ki plačujejo se danes največ davka v tej deželi, je bila tudi aktivna, je imela denar. Danes pa je pasivna, zadolžena dežela...

Zakaj to pripovedujemo? Zato, ker smo prepričanja, da ima vsa prvaška politika edini namen, koristiti in pomagati Kranjski in to na troške drugih dežel.

Nikdar ne čujemo, da bi se prvaki ogrevali za "štajerske Slovence" ali za "Slovence na Koroškem". Ne, vedno se govori le v splošnem o "Slovenci" in misli se na Kranjsko. Za Kranjsko hočejo prvaki više in srednje šole, za Kranjsko hočejo univerzo, višjo trgovska šolo, gimnazije in realke, in gospodarske podpore v vsakem oziru... To je končno čisto prav — za kranjske zastopnike. Ali kako pridejo koroški in štajerski Slovenci do tega, da bi žrtvovali svoj denar in svoje davke in svojo moč za Kranjce? Prvaki naj izdajajo na Kranjskem in pod zaščito kranjskih portatakov kolikor zakonitih listov hočejo, — ali dokazali nam ne bodejo nikdar, da so koroški in štajerski Slovenci edino zato na svetu, da bi prodajali svojo kožo — Kranjecem na ljubo in v dobiček.

Tako stoji stvar! In ako pregledamo uspehe prvaške politike, namreč gospodarske, denarne uspehe, potem pač vidimo, da so prišli vsi ti prvaški uspehi Kranjski v dobiček. Par številki naj to dokaže! Kajti naravnost grozovito visoke svote so znali prvaki od vlade za Kranjsko dobiti. Tekom enega leta je dobila mala Kranjska: za zgradbo vodovodov 234.470 K (le za eno občino čez 64.000 K); za kranjsko kmetijstvo 133.000 K; od tega je dobila kranjska kmetijska družba okroglo 50.000 K. Za obrtno šolstvo se je dovolilo 20.500 K, za cerkve in muzeje 10.000 K, za zavabo (!) 2.000 K, za otroško varstvo 7.000 K itd. Poleg tega so dobili Kranjci za krmo 300 tisoč krom. Za močvirje pri Ljubljani darovala bode država prihodnjo leto skoraj 2 milijona krom; za dve novi šoli v Ljubljani se je dalo 800.000 K; za šolo v Rudolfovem 300.000 K itd. itd. Take velikanske svote dobivajo prvaki — za Kranjsko...

Ko bi štajersko slovensko ljudstvo vse to vedlo, govorilo bi enkrat resno besedo s prvaškimi voditelji. Reklo bi namreč: Vse je lepo, le pojmo slovenske pesni, le bodimo Slovenci po dnevu in po noči, — ali **nam tudi nekaj!** Mi Slovenci na Štajerskem in Koroškem zahtevamo, da se z našimi krvavimi davki nam pomaga. Kranjci naj plačujejo svoje dolgove sami. Mi pa hočemo denar, ki ga mi pridelamo, za-se porabiti!

Torej, prvaki, tudi nam na Koroškem in Štajerskem naše pravice!

Politični pregled

Državni zbor je zopet sklican. Prva seja se bode vršila dne 10. marca. Položaj pa je še vedno zelo resen. Nekateri prenapeti Čehi bodejo morda poskusili sedanjem vlado barona Bienertha vreči. Ali vladini listi zatrjujejo, da Bienerth v tem hipu na noben način ne bode odstopil. Ako bi zbornica ne hotela delati, jo bode vlada razpustila in nove volitve razpisala.

Volilno reformo za deželni zbor na Štajerskem je cesar 16. p. m. potrdil. Govori se, da se bodejo nove volitve v deželni zbor že 7. maja pričele. Končale bodejo potem takem 29. maja. Stranke se že močno pripravljajo in agitacijo gre po vsej deželi. Zlasti klerikalci streljajo že danes na nasprotnike...

Stroški aneksije Bozne in Hercegovine znašajo glasom poročil že danes pol miljarde krom. 280 milijonov se je že izdalo. 300 milijonov je sicer že zaračunjenih, ali še ne plačanih, ker nimamo nobenih gotovih sredstev.

Ogrska vlada in pogodba. Začasa sklepanja avstro-ogrsko pogodbe je Ogrska tudi primerno reformo žitne borze v Budimpešti obljubila. Ali po sklenjeni pogodbi se je za to obljubo prokleto malo brigala. Govori se celo, da hoče zdaj sleparsko terminsko trgovino celo na otroke raztegniti. Prvaki, kaj pravite k temu? Saj ste bili vendar za pogodbo!

Proti češkim anarchistom. Policija v Pragi aretirala je te dni troje vodilje čeških anarchistov. Aretovanci so bili baje udeleženi pri velikih tatvinah v cerkvah in raznih vlotih v poštne urade. Tudi se je pozaprlo več sokrivatev. Pač lepi ljudje, ti skozinsko "patriotični" Čehi...

Srbji na Hrvatskem se vedno bolj očitno udajajo velezdajalstvu. 25. p. m. so orožniki razne Srbe zaradi velezdaje aretilirali. V Novi Paziji so zaprli Srba Živana Jovanović; v njegovem stanovanju so našli 34 bomb. V Sanskih mostu zopet so zaprli Srbe Culibrka, Marinkovića, Popovića in Curniča. Hišne preiskave so prisile do nepričakovanih uspehov. Srbski velezdajalci razdeljujejo med ljudstvom spise in slike Petra s podpisom: „car vseh Srbov“...

Avstrijsko-turška pogodba. Vsa vsed aneksije Bozne in Hercegovine nastala nasprotstva med našo državo in Turčijo so torej srečno končana. Protokol je že podpisani. S tem protokolom priznava Turčija aneksijo, to je, ona se je udala v dejstvo, da spadata Bozna in Hercegovina le naši državi. Turčija je glavno prizadeta in je torej s tem pravzaprav spor zaradi aneksije končan. Naša država je morala pač veliko plačati, da je bil ta sporazum s Turčijo mogoč. Ne mislimo samo tistih 50 milijonov, ki jih moramo Turčiji plačati. Tudi v pogodbi je mnogo nevarnega in neprijetnega, kar nam ni v korist. Ali v splošnem lahko rečemo, da je glavni udeleženec pri aneksiji pomirjen. In to je tudi nekaj.

V Zagrebu pričela se je te dni sodnijska razprava proti 53 Srbom, ki so obožzeni zaradi velezdaje. 33 advokatov zagovarja oboženec, 276 prič se bode zaslila. O velezanimivi razpravi budem se gorovili.

Vojška?!

Zadnje dni so dohajala zopet boljša poročila, češ da hočejo velevlasti vplivati na predzno Srbijo, da se pokori. Srbija zahteva nameč za aneksijo Bozne in Hercegovine teritorialne dobitke (to se pravi: kos dežele), kar Avstrija seveda pod nobenim pogojom ne more priznati. Pri temu podpira Rusija še vedno Srbijo. Zadnja poročila so zopet slabša. Lahko se torej reče, da je položaj nespremenjeno napet. Nikdo ne ve, kaj se bode zgodilo prihodnje dni. V naslednjem podamo še par zadnjih novic:

Moskva. Tukajšnji list generala Spirikooča (s katerim se tudi naši prvaki bratijo!) piše: „Vseslovenske ideje niso ostale brez uspeha. Naši slovenski brati v Avstriji so z nam edini in bodojo kakor mi na Ruskem Srbiji pomagali. Bo-

dite (Srbi) prepričani, da bode Rusija z vami in da se bodejo slovanski narodi avstrijski, v prvi vrsti češki brati, dvignili, da napravijo konec dvojnemu orlu... In s takimi ljudmi so naši prvaki zvezani!

Belgrad. Rusija je na lastno pest vplivala na Srbsko vlado, da naj ta svojo zahtevo po teritorialni odškodnini zapusti in s tem mir omogoči. Zdaj se poroča, da to rusko stremljenje ni imelo uspeha. Nasprotivo se hoče Srbija podvenci edino evropski konferenci in zahteva še vedno kos deželne. Položaj je torej zopet povejstren!

Belgrad 4. Danes je bil tukaj srbski ministarski svet pred predsedstvom kralja. Sklenilo se je, da Srbija svoje znane zahteve ne potegne nazaj. Torej se Srbija ne ozira na nasvetne velevlasti. Položaj je tedaj zelo resen.

Dunaj. Iz Belgrada se poroča: srbske divizije Kragujevac, Niš in Belgrad se je skupaj potegnilo. Iz Niša odhajajo težki kanoni proti Mladenovacu. Drinska divizija je močno utrjena med Šabacom in Lošnicami. Srbske vojne priprave so torej že prav očitne.

Dunaj. Od francoske strani se pravi, da bodo evropske velevlasti še enkrat na Srbijo vplivale, da naj se pomiri, ker bi v slučaju vojske ne imela od nobene države pomoći pričakovati.

Saloniki. Srbija je prepovedala izvoz žita v sandžak.

Skutari. Baje se pripravlja Črnogora na meji na boje; z ozirom na te priprave je Skutari v nevarnosti.

Vun na deželo! Ljudje niso zato vstvarjeni, da bi mrgoleti v mravljičnih, temveč da se razširijo po deželi, katero naj obdelujejo. Nezmotljive posledice prevelikega zbiranja so bolehnost trupla in grešnost duše. Človek je od vseh živali ona, ki ima najmanj zmožnosti za življenje v čredi. Ljudi, katere bi se kakor evce skupaj nagnalo, umrli bi v kratkem času...

J. J. Rousseau.

Dopisi.

Žiče pri Konjicah. Čudne reči se pri nas godijo, tako začne dopisnik v nekem članku zadnjega „Slov. gosp.“ Res, čudne reči se pri nas godijo. Sledete v pojasmilno in o priložnosti v nadaljevanje. V zadnjem času se je v Žičah na ukaz c. kr. oblasti napravil na ubožno hišo nemški napis, kar bode nekatere, zlasti najbližnjega soseda in par njegovih privržencev tako globoko v oči, da so se pritožili v „Straži“ in sedaj v „Slov. gosp.“, kakor da bi se Bog ve o kakem velikanskem posloju govorilo. Torej pa prav mala malenkost. Gospod Tomandl, popolnoma nemškega pokolenja, je Žičanom sporočil hišo za uboge. Gotovo so Žičani umrlemu gospodu hvaležni, so hvaležno sprejeli to sporočilo iz nemških rok, se jim torej sedaj tudi ni treba sramovati nemškega napisa po sporočilo omenjenega pokojnika. Kdo je torej kršil pravico? Tisti, ki so hišo sprejeli, ali tisti, kateri je hišo daroval, ali tisti, kateri so dali napis napraviti? Mislimo pa, kar bode tudi gola resnica — nihče ni kršil pravice — volja sporočitelja se je postavnim potom izvršila. Torej v tej zadevi ni storil krivice ne gospod župan, ne gospod Possek, najmanj pa sedanji tamozni gospod šolovodja, kateremu vsa ta zadeva še znana biti ne more, ker je prišel pozneje v Žiče. Z tukajšnjim šolskim vodstvom je po vokojenem zasluzenem gospodu Eberlu pooblaščen do def. nameščanja nadučiteljskega mesta okr. pom. učitelji gospod Jož. Čuček. Takoj tukaj omenimo, da čisimo Žičani tega gospoda in ga tudi bodo, kajti bil je že poprej znan kot dober in vosten učitelj v obče. Posebno veselje se je vzbudilo med šolsko mladino sedaj, prav lep je red in najboljše sporazumlenje med šolo in ljudstvom. Prav težko bi pogresali tega gospoda, akoravno pravi dopisnik, da bi bil posilnemec. Povemo tukaj javno, da so nam taki gospodi, ki ljubijo mir in složnost, ki se ne mešajo v politične stvari ampak le ostanejo pri svoji

stroki, na srcu zrastli, in Bog daj, da bi še več takih imeli. Šolska oblast nam hoče po pritisku nekaterih slovenskih mogotev po sili vriniti v Žiče za nadučitelja nekega gospoda. Vuclerja iz Griž pri Celju, kljub volji ljudstva. Ne bodo oporekali v to svrhu merodajni šolski oblasti, kajti nismo možni, pač pa javno povemo, da hočemo mir in ne prepričamo v soli in s šolo, nikakor ne dopuščamo političnih gonj, kakor smo čitali in slišali o gospodu Vuclerju, s katerim se že hvalijo Žički velekaši, kako da bodo z njim ustanovili novo posojilnico, novo društvo, nov obč. odbor in Bog zna kaj še vse novega — mogoče tudi — „novoversko-nravno vzgojo v slovenskem duhu“. — Čudi se tudi dopisnik omenjenega članka v „Slov. gosp.“, da prihaja v Žiče gospodi iz Loč v gostilno k večerni zabavi. Na to samo toliko odgovorimo, da se ni batiti, da bi vhajali ti gospodi v to gostilno potem, ko bodo sedanji lastnik sam ta krčmarski posebni prevzel. Menda mu bodo takrat tudi Ločki groši dobro prišli — ali se bodo takrat tudi gesla držali: „Svoji k svojim“?

Več faranov.

Kebelj na Pohorju. Ljubi „Štajerc“! Dolgo časa že nisi dobil od nas kakšnega poročila in gotovo si že misliš, da so nas že davno po hrustali naši prvaki in Filhosovci. Toda, neresnična bi bila ta misel. Vkljub vsem navalom od strani naših prvakov in Filhosovcov še mi vedno kreplko stojimo in se držimo vedno starega nam ljubega prijatelja „Štajerca“. Da se pa tako dolgo nismo oglašili v „Štajercu“ je to, ker mi nočemo vsake tudi najmanjše stvari obešati na veliki zvon kakov to prvaki znajo, kateri tukaj pri nas na vse pretege delajo, da bi onemogočili razširjanje nam koristnega lista „Štajerca“. Toda bolj ga bodo nekateri na duhu slepi preganjali, bolj trdno se ga bodo mi držali in ga tudi našim somišljenikom priporočali zato, ker vemo da vsaka dobra stvar ima nasprotnike. Pri teh ljudeh nič nini, ako se tudi laži poslužujejo, samo da bi oni prišli s svojim glasilom na krmilo. Pravi mojster v tem dejanju je neki mladenič, kateri je v 27. številki lanskega Filposa pisal neumen dopis iz katerega povzamemo par stavkov; kot za odgovor, piše namreč: „Upamo, da bomo kmalu pokopali „Štajerc“. Tako torej buča neumna ti misliš, da bodeš pokopal „Štajerc“, ti ki moraš sam pod drugo streho prebivati, ti ki si se sedaj s svojim bratom skregal tako, da je brat moral sedaj po zimi si drgord stanovanja iskiti, ti ki bi moral biti zadovoljen, da smeš z bratom prebivati skupno v hiši, od katere je brat stancarino odslužil in ti živež za zimo priskrbel, da sedaj brez skrbi sediš pri tuji peči; v zahvalo, si mu še pa obleko iz hiše zmetal na prostu; ti ki si hodil po Mariboru in si službe prosil, ti ki si po zgornjem Štajerskem hodil za delom in potem še moral, brez da bi kakšno delo dobil, domov z izgovorom, da brez vednosti nemškega jezika se na Nemškem ne dobi dela, posebno za pismosna ne, potem bi še pa rad zatiral časnike ki priporočajo učenje nemškega jezika. Pokopli raje svoje pregrešne strasti da te ne bodo imele tako v oblasti in te vlačile po noči tam okoli pod okni. Posebno se varuj vasovanja in postajanja pod okni, da ne bodeš zopet kropa dobil skozi okno, kakor se je to pred kratkim zgodilo. Potem takem mu tudi njegova ljubljiva pisma ne bodo pripomogla do njegovega zaželenjega cilja, s kojimi pismi imata na največ opravka in jih posilja raznim devojkam, katere se pa iz njega samo šalijo; včasi pa mu še posodijo nekoliko pota, kakor je bilo to preteklo jesen, in ako se ne bobil skril, bille bi mu prerahljale kosti njegovega rojstva. Iz katerega vzroka o tem prihodnjič.

Kebeljški naprednjaki.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Ljubi „Štajerc“, gotovo se bodeš čudil, da dobiš celo od žensk neko poročilo. Bile smo Ti, ljubi „Štajerc“, do zdaj vsled šuntanja našega g. župnika Janez Bošnška več ali manj odklonjene; od zdaj pa boste drugače! Sprejmi od nas, ljubi „Štajerc“, majhno pritožbo zoper tega gospoda. Naš g. župnik sicer niso v posebnih slučajih sovražnik ženskega spola, celo radi običejno posamezne v temnih kočurah; ali splošno nas pa sovražijo. Sladko hlinijo se nam, kendar nas prigovarjajo, da moramo zavolj Tebe ljubi „Štajerc“, naše može sovražno napadati in čreteti; in to ne samo

na prižnici, celo tudi še v spovednici. Kajti blizajo kake volitve, se nam ta gospod pripravi da prigovarjamo za njega naše može in pa se je že, da je bila neka poštena kmetica prestopka volilnega reda sodniško izvršena, ko se je dala na ta način zapeljati farovža so že ta blagi gospod najbolj žene, ktere se jim niso uklanjale, suronagnali. Predzadno nedeljo so g. župnik sicer v Žiče zavoljil Tebe, s katerim se že hvalijo Žički velekaši, kako da bodo z njim ustanovili novo posojilnico, novo društvo, nov obč. odbor in Bog zna kaj še vse novega — mogoče tudi — „novoversko-nravno vzgojo v slovenskem duhu“. — Čudi se tudi dopisnik omenjenega članka v „Slov. gosp.“, da prihaja v Žiče gospodi iz Loč v gostilno k večerni zabavi. Na to samo toliko odgovorimo, da se ni batiti, da bi vhajali ti gospodi v to gostilno potem, ko bodo sedanji lastnik sam ta krčmarski posebni prevzel. Menda mu bodo takrat tudi Ločki groši dobro prišli — ali se bodo takrat tudi gesla držali: „Svoji k svojim“?

Vboge ž

Jesenice na Gorenjskem. V nedeljo februarja t. l. poklical se je v življenju „Pevsko društvo Sava“ na Savi. Ker temu že mnogo članov priglasilo, upar da kmalu pokošemo na Savi ista pевска katera pod črno kuto teče. Dosedaj se v jeseniški občini samo eno pevsko društvo je bilo cerkveno petje. Za v zunanjem drilo in zabavo nismo nikdar čuli petje, ajmohterjem je strogo prepovedano petje v cerkvi in katoliškemu delavskemu. Akoravno je že v nedeljo v „Slovencu“ naš jeseniški petilen prvo pomladsko „Suknjico prodala bom, za sladko vino bom...“ vendar še s tem ni rečeno da on njegove piščance meni in tebi nje pristopiti k novemu pevskemu društvu budeš imeli dovolj boja, a konečno z gotovo. Tedaj vsi pevci in pevke na novo zastavo. Kaj boste Jeseničanom delali!! Radovljški glavar pl. Detela ne vedno zapustil. Ker o temu možu ne nič slabega in tudi nič dobrega zapisati čemo njemu samo „Adijo“ ne na s Novemu glavarju pa že danes rečemo, boste siali tako boste želi! Jeseniški gospo vse nemške napisce odpravili, s tem pametno misleče goste. Tudi na Savi so drznili nekateri ostarji, trgovci in obrtniki ničane posnemati! Le tako naprej, saj se nekaj prijateljev k katerimi se lahko v nas dobro postrežo, ne z ponarevimi vinci!

Novice.

Cenjeni čitatelji! Z ozirom na del smo morali v tej številki več prostoročne novice porabit, izpustili smo to daljevanje člankov „Slike iz Brežic“ in „Prihodnjič“ pišemo zopet o tej stvari. Nabirajte vsak dan novih naročnikov, da zamogel list povečati. Čimveč odjemate večji, temboljši bode naš list!

Veleizdajalci. List c. k. hofrata dr. hoče v svoji zadnji številki oprati. V jezi kriči, da ni res in ni res, da bi bili vleizdajalci. Da nima Plojeva cunja državne nego le najnesramnejše psovke linskje laži, itak znano. Morda se radi med ljudstvom ne more razširiti in godi tako slabo, da je moral celo že spremeniti. S to Plojevo cunjo, ki je na

značajna in poštena in moralično čedna kakor njen očka Ploj sam, se torej ne budem prepričati. Tistih par rovnih ovčic, ki to conjo še čitajo in v nju verujejo, itak nikdo ne more ozdraviti, kajti proti neumnosti se celo Bogovi zamašu borijo... O prvaških veleizdajalcih pa hočemo vendar še enkrat besedo izpregovoriti. Kajti resnica mora na dan. V dokaz svoji trditvi nedvi smo že razne slučaje. Za danes naj le po glavnite ponavljamo: 1. Zakaj je romal ljubljanski župan Hribar v rusko glavno mesto Petrograd, in imel tam sestanke s pansionističnimi krog? — 2. Kako to, da je govoril dr. Benkovič v Zagrebu za združenje vseh Jugoslovanov, to se pravi proti avstrijski ustavi? — 3. Zakaj so vplili pri ljubljanskih izgredih prvaški nahujščani „živelja Srbija“? — 4. Zakaj so v Ljubljani na dan cesarske 60-letnice razstavili sliko srbskega prestolonaslednika Jurja? — 5. Zakaj prvaški poslanci pri zaključku državne zbornice niso peli cesarske temveč raje češke pansionistične pesni? — 6. Zakaj se je čutil avstrijski cesar primorane, odložiti pokroviteljstvo od veteranskega društva v Ljubljani in zakaj je bilo to društvo razpuščeno? — To je nekaj vprašanj, na katere nam prvaški listi doslej še niso odgovorili. Odgovorite z argumenti, ne pa s psvokami. Odgovor na naša vprašanja se bode edinstveno glasili: prvaški so veleizdajalci! Sicer pa Plojeva cunja to sama prizna. Z neverjetno predzadostjo piše ta prvaški listič dobesedno: „Mi (prvaški) zahtevamo, da se z družijo slovenske dežele v eno celoto“. Torej, Plojev listič pravi sam, da hočejo prvaški Avstrijo v sedanji njeni obliki razbiti, da hočejo odtrgati kos Štajerske in kos Koroške ter ga združiti s Kranjsko ter morda tudi z Istrijo. Prvaški priznavajo torej, da so proti zgodovinskim krovinom, torej proti ustavi, z drugimi besedami: da so veleizdajalci... Ako prvaški torej javno sami priznavate, da ste veleizdajalci, zakaj se potem vznemirjate, ako vam to očitamo? Mi naprednjaki hočemo obdržati Avstrijo v sedanji obliki, mi hočemo, da ostanejo kronovine, mi Štajerci in Korošci se ne maramo družiti ne s primorskimi Črni, ne s kranjskimi rešetarji, ne s hrvatsko-srbskimi cigani... Mi smo za Avstrijo, vi prvaški pa ste veleizdajalci! Pa amen!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ptujski prvaški — pred sodnijo. Znani „ptujski dogodki“ so delali so dali prvakom v vseh krajih povod, da so pričeli z nečuvano gonjo kaliti deželnini mir. Vjavnosti so se delali prvaški za ponižne ovčice, ki so jih hoteli ptujski volkovari kar žive požreti. Mi smo takrat pisali, da se naj ppčaka, kaj bode c. k. sodnja dognala. Zdaj je vsa stvar dognana. In izkazalo se je, da so bili prvaški hujščaki napadalci in da bi se sploh ničesar ne zgodilo, ko bi ti hujščaki ne prišli. Miremu, poštemenu kmetu se ni prav nič zgodilo. Tisti pa, ki so hujščaki in škandale delali, pripisati se imajo sami krivdo, da pridejo v ječo. Te dni so se vrstile zadnje obravnavne v tej zadevi in sicer pred okrožno sodnijo v Mariboru. Toženi so bili trije prvaški voditelji in sicer neki učitelj na državni šoli v Trstu po imenu Engelmann, nadalje znani mlinar Brencič in konično krščar Muršec, znani „Mohrenwirt“, ki sta tako lepo „hausknechta“ igrali. Pravijo, da se je prigajalo v septembru slovenske kmete. Čudno je le, da noben slovenski kmet ni tožil in nobeden ni bil tepen. Ali je učitelj Engelmann iz Trsta morda „slovenski kmet“. Kaj ima učitelj iz Trsta pri hujščakih veselicah v Ptiju opraviti? Ako ima že tako vroče srce za slovenstvo, naj se v Trstu bori proti Italijanom, ali Štajerce naj pusti pri miru. Mi se bodemo že sami pomagali. Sicer pa lahko povemo, da se je ravno ta Engelmann grozivo surovo obnasal. Govor se celo da je on ali eden objegovih tovaršev potegnil štetil (bodal). Vsled pomankanja dokazil bil je ta c. k. učitelj Engelmann vkljub temu oproščen. Drugi je prišel na vrsto Brencič, mlinar iz ptujske okolice. Bil je tožen zaradi javnega nasilstva. Stvar je ta-le: Mož je imel občinsko sejo, ki se je pa začasno zaključila, da je mogel priti rogoviliti. Na kolodvoru v Ptiju se je pričel pretepayati s policijo in je iztrgal stražmojstru tudi cesarske medajle iz pris. Mož je menda mislil, da smejo Brenciči

v Ptiju vse delati. Ker je kar divjal, so ga končno uklenili in v zapor odpeljali. Za svoje nasilje pa je bil obsojen na 3 tedne težkeje in eče, poostrene vsak teden z 2 postoma. Končno se je imel še zagovarjati „Mohrenwirt“ Muršec. Ta gospod ima tako dobro srce, da Slovence, da svojemu „hausknechtu“ niti tistih grošov ne pusti, ki jih bi ta na „trinkgeldu“ dobil. Predzden je Muršec seveda do skrajnosti. Dotičnega dne je tudi hudo proti policiji hujškal in kričal, zato je bil obsojen na 10 dñi zapora. Tako se je pred sodnijo izkazalo, kdo je krič ptujskih izgredov. Mislimo, da se bodojo prvaški teh dejstev zapomnili. Sramota će hujščake!

Kako prvaški dohtari slovenske kmete gužijo. Iz Brežic se nam poroča: Glasom ekskucijskega akta ces. kr. okrajne sodnije v Brežicah št. E 596/8 vpeljal je znani doktor Josip Vrečko iz Celja proti nekemu slovenskemu kmetu našega okraja rubež. Predno se je prodaja vršila, vposlal je rubljeni kmet celo terjatev in stroške in pa še eno krono več dohtarju Vrečku in sicer po računu, kateri se mu je pri sodniji v Brežicah sestavil. Ker je bil tedaj terjajoči upnik popolnoma naplačan, se seveda prodaja ni vršila. Ali doktor Vrečko je znal bolj računiti in našel je, da je 13 v. beri trinajst vinarjev manjkal. Za teh celih trinajst vinarjev naprosil je pri sodniji v Brežicah zopetno prodajo in tako je v bogem in kemetu z opet rez deset kron stroškov povzročil. Zanimivo pri tej celi stvari pa je sledče: Dotični kmet prišel je pred prodajo v pisarno dohtarja Vrečkota v Celju, ter hotel stvar poravnati. Ker mu pa je Vrečkov namestnik, znani doktor Mayer deset kron preveč naračunal, je kmet odšel, brez da bi bil plačal. Za ta pogovor si je doktor Vrečko v stroškovniku eno korno zaračunal! — Res zelo kulantno postopanje prvaških dohtarjev! Opozorjam tedaj, kmete, da naj pazijo, da ne pridejo kakemu prvaškemu dohtarju v zanjko, ker bi se mu znalo enako ali pa še slabje goditi. To postopanje prvaških dohtarjev je zopet pokazalo, kako ti ljudje z slovenskim kmetom ravnajo, in res ni čudež, če se kmetu vendar enkrat v glavi zjasni in da pride k prepričanju, da je on le orožje prvaških visokoglavcev in molzna krava teh gospodov.

Prvaški dr. Povalej na begu. Ime c. k. finančnega komisarja in klerikalnega prvaka dr. Povaleja je širom domovine zaslovelo. Prvič se je pri zadnjih državnozborskih volitvah kot kandidat Koroščeve stranke v savinjski dolini odlikoval. Savinjski kmetje so moža sicer parkrat nagnali in osuvali, tako da se je moral v raznih tajnih krajih skrivati. Pozneje je ta politični „kristijan“ politiko raje pustil in delal nečedne „kšefte“ z nakupom in prodajo posestev. To je trajalo tako dolgo, da mu je „Marburger Zeitung“ in za njo in naš „Štajerc“ krinko razobra strgala in mu v lice resnicu povedala. Ta resnica se glasi, da je dr. Povalej delal „kšefte“ na način, ki ga nerabi in oben poštenjak. Povalej je napravil takrat veliki škandal, pustil „Marburger Zeitung“ konfiscirati, se opiral po prvaških listih, zlasti po poštemenu „Fibposu“ in tudi objuboval, da bode urednika M. Ztg. tožil. Zdaj pa se je izvedlo, da se je dr. Povalej zbaltožbe in da je raje vse napravljene stroške plačal. Kar je torej „M. Ztg.“ in za njo tudi naš list pisala o sleparskih „kšeftih“ tega gospoda, je vse res, — dr. Povalej nima poguma, da bi se opral v javnosti, on hoče in mora ostati umazan. To nam za zdaj zadostuje. Na vsak način pa opozarjam oblast, da ljudstvo do takšnega finančnega uradnika ne more imeti zaupanja. Dolžnost prvaškega dr. Povaleja je torej, da takoj svojo službo zapusti. Ako bi tega ne storil, moralabi ga oblast odstaviti. Proč s smetmi!

Dr. Povalej — zopet na „delu“? „Marb. Ztg.“ poroča zopet o delovanju pobožnega Povaleja sledče: „Althallerjevo posestvo, katerega si je pridobil dr. Povalej svoj čas na znani način, je že zopet prodal. Kupil je to posestvo, kakor stoji in leži, za 6.000 kron. Zdaj je nago, popolnoma izpraznjeno hišo nekemu Markotu za 5.200 kron prodal. K temu spadajoče polje prodal je posestniku Rovnjaku za 2.100 kron. Zdaj

mu ostane še vsa zaloga vina s pošodo v vrednosti 2.000 kron, pohištvo v vrednosti 300—400 kron. Za posestvo, ki ga je kupil dr. Povalej na nelepi način od gospe Althaller za 6.000 kron, dobil je zdaj že 10.000 kron. To je lep profit. In tacega gospoda plačujemo še z našimi krvami davki. Proč z njim!

Fihposov „angeljček“. Glasilo general-majorja prvaško-klerikalne stranke Korošca, znani pobožni lažnik „Fihpos“ ali „Slov. Gospodar“ je svoj čas z vso vnero, z vsem hinavskim farizejstvom in z nedoseženo nesramnostjo zagovarjal in branil umazanega „financerja“ Povaleja. Za „Fihpos“ je bila problematična eksistence tega človeka ednaka nedolžnemu angeljčku. Danes je dokazano, da je vse res, kar se je od napredne strani Povaleju očitalo. Povalejeva nedolžnost ni vredna pasjega dreka! Res je, res in tisočkrat res, da je klerikalno-prvaški kandidat Povalej na nepošteni način „kšefte“ delal. Ako ima „Fihpos“ s svojimi plačanimi in neplačanimi, blagoslovjenimi in neblagoslovjenimi uredniki le iskričo poštenja v sebi, potem mora zdaj svojim čitateljem to povedati. „Fihpos“ mora povedati, da Povalej ni bil veden njegovega zagovora. „Fihpos“, povej, povej, da je Povalej — poštenjak...

Polom „konzuma“ v Hrastniku. Govorili smo svoj čas že mnogo o t. zv. „rudniškem konzumu“ v Hrastniku. Nam se pri tej stvari ne gre za to ali ono stranko, marveč edino za gospodarski interes rudarjev. In ravno zgodovina tega „konzuma“ nam kaže, da so gotove stranke in gotovi ljudje naravnost zlorabljali gospodarski interes knapov v svoj lastni dobiček. Zalostno katastrofo, ki je zadela hrastniški „konzum“, naj si zapišejo prvaško-nahujščani Roševi petolizniki za ušesa, kajti edino ti so krivi. Izprevorimo o celi stvari še par resnih besed. Hrastniški „konzum“ je bil osnovan pred kakšnimi 25 leti od strani rudnika. Imel je namen, preskrbeti delavcem cena in dobra življenska sredstva. Zadruga se je tudi prav lepo razvijala in si pridobila nekaj posesti na zemljiščih ter poslopljin in tudi zelo veliko skladisče blaga. Zadruga je razdelila svojim članom letno 5 do 6% dividende; dobljeno blago pa se je plačevalo pri izplačilu zaslužka. Medtem se je pojavil nakrat boj z prejšnjim županom, v našem listu že tak označenim Rošom. Ta duševno ne preveč modri gospod, ki je postal edino z nemško pomočjo bogat in vpliven, pričel se je nakrat smatrati za nekakega sultana. Divjal je kot da bi bil zbesnel in to v prvi vrsti s pomočjo svojega zločinskega policaja Uršiča. Končno se je prizadetim Roševu divjanje le preneumom dozdevalo in prijelo se je moža od vseh strani za ušesa. Posledica je bila, da je rudnik Roš odtegnil zaslužek, ki je znašal letno na tisoče goldinarjev, da se mu je nadalje pričelo vpogledavati v njegove račune, da se mu je v javnosti grozovite stvari očitalo, brez da bi Roš le z mezincentem mignil, da je nadalje propadel kot državnozborski kandidat, da je bil od svoje lastne stranke iz županskega stolca vržen itd. Ne rečemo, da je Roš sam prav vsega kriv. Ali res je, da si je vstvaril Roš s prav neverjetnimi sredstvi gotovo kliko stavkolom in izdalcev, ki so bili enako sovražni delavcem kakor rudniku in s katerimi je hotel uresničiti nekako strahovlado v Hrastniku. V njemu udanih listih je pričela Roševa stranka grozno udribati čez konzum, ki je bil sicer skozi 25 let v polnem redu. Vsled tega je rudnik končno odtegnil svojo roko in priplustil „konzum“ svoji usodi. Po Roševi kliki zaslepjeni delavci so potegnili zadružno naše. Revezli so mislili, da je res zlato, kar se sveti. Poklicalo se je za vodjo nekega Urbana Koželj, kateri je svoj čas napravil konkurenčni prestrel svojo kacben in bil pozneje uradnik trboveljskega rudniškega konzuma ter pri temu nikdar pozabil na svojo osebo. Ta Koželj je ljudem vse mogoče obluboval: lep dobiček, visoke procente in bogve kaj se vse. Ali čez dve leti so se že pokazale posledice tega gospodarstva. Edino Roš-Koželjeva banda je kriva, da leži „konzum“ v umiranju in da ga bodejo komaj rešili. Kakor je dokazano, imela je zadružna pred 2 letoma, ko je prišla v roke delavcev, premoženja za 150.000 K. Nasprotno je imela hipotečnega dolga za 20.000 kron. Cisto premoženje je znašalo takrat torej 130.000 K. Danes stoji

ti. Kraj bilo, ko bi se mi pošteni Korošci temu huj-
ake obči- skanju udali. Ne, ne, — komur se v Avstriji
Kdor n n dopade, ta naj gre v Božjem imenu na Bal-
m e v p kan. Jaz in z mano vsi, ki so se borili proti
i seznamu Tunciu, poznamo ta zarod . . . Oprostite, da
dri raz- sem jaz nevedni starček to napisal. Ali to rečem:
v seznamu Jaz sem gotovo dober Slovenec, ker sem skoraj
e ali pa 70 let materni svoj jezik obdržal in obvaroval.
idi pravice Jaz sem tudi dober kristijan, ker se budem
ali pa v upolnoma mirno umreti in ker sem skušal,
ati. Reka izpolniti svojo krščansko dolžnost vedno in povsod.
lista raz- tko kurij. Ali kot dobiti kristijan in kot dobiti Slovenec
asti. ne budem volil kandidata prvaških
two. Velja ve leizdajalcev. Oddal budem svoj glas
nski pet- edino za napredne može. Bratje, storite to
drugog tudi vi!

V kmetskih Napredni kandidati za splošno (IV.) kuriji
z župijo: Za 1. volilni okraj (Celovec, sodniški okraji
dana, ki jecelovska okolica, Velikovec, Eberndorf, Plajburg
sama pred Železna Kaplja) gosp. dr. Gustav vitez
z žrebom Metnitz v Celovcu. — Za 3. volilni
volitvi metkraj (sodniški okraji Beljak, Paternion, Trbiž,
ora prep. Arnoldstein, Rožek in Borovljke) gosp. Peter
iti ali s Brugger, direktor v Beljaku. — Za
ne smet 4. volilni okraj (sodniški okraji Spittal, Gmünd,
olilni lobni Müstatt, zgornja Bela, Grafeenburg, Winklern,
člani k. Mohor, Kötschah, Feldkirchen) profesor dr.
silec mon Ottó Steinwender. Napredni volilci
ra v popolnosti kurije, glasujte vsi za te može, ki sto-
opominjajo na stališču napredka!

Koroški prvaki so že postavili svoje kandi-
kdo drugate za deželnozborske volitve. Pri temu je za-
me in poslušivo, da pravih kmetov ne kandidirajo. Prvaki
kandidata. ne pa bojijo, da bi prišlo v deželni zbor par-
ki se gospodarskih slovenskih kmetov. Kajti slovenski kmet
iz katerih je ne brigal za neumno farsko - narodnostno
ovnico, temveč le za gospodarsko korist svojih
volilcev. Prvakom pa je gospodarska korist de-
glašeta briga. Prvo vlogo med prvaškimi kandidati
ki eden gr seveda zopet orglar Grafenauer, potomec
predsednika avarskih nemških izseljencev. Mož kandidira-
je vsekar v dveh okrajih. Mislimo, da budejo volilci tako
o ne dohmetni, da bode orglar v obeh okrajih propa-
tem pred. Nadalje kandidira na prvaški program tudi
Iva k. rebenjski župan Florijan Ellersdorfer. Mož se
da. V oči rav lepo odlikuje s svojim nemškim imenom.
dila: poleg tega se je vsedel na prvaške limanice tudi
anez Vospernik in z njim živinodravnik Skr-
z spodbujama. Za vsak slučaj hoče kandidirati tudi znani
olizo 70-letna prvaška gospodnik monsignore Pod-
domo. Volilci, — pomislite, kdo so ti go-
našegnjede v kateri program zastopajo! Kdor je za
poznamošpadsarsko delo, jih ne bode in ne sme voliti!
re nikde Podpora za sušo! S to podporo se hočejo
ni nikdovrki pobahati in vernim ljudem pesek v oči
svorili vreden orglar Grafenauer pridobil. Pribili smo
no takoj svoj čas resnico, češ da je v tem oziru naj-
pr morec napredni poslanec g. Nagele storil. „S-Mir“
ega smuča seveda naprej. Zato se povremo še enkrat
Takrat tej zadevi in dano g. Nagele samemu besedo.
se vela vrli kmetski poslanec piše: „Podpora svota
kar \$0.000 K bi se dovolila, ako bi Grafenauer
Danes željal svoj nujni predlog ali ne. Zato sta že
hovniki vreden odbor in kmetijska družba. G.
Grafenauer se je pa tudi temeljito zmotil, ko je
eda dužnost z debelimi črkami tiskati, da je on pod-
zamoreno pol leta preje kakor jaz predlagal. To se
rečemo zviri iz stenografičnega protokola državne
politične pornice na strani 7.137. Tam stoji nujnostni
v da-drag, ki sem ga stavil s poslanci Pirker,
meni in Irchmayer in dr. Waldner že dne 9. julija
? Kdor 908, torej 7 dni preje kakor Grafenauer
stvanec r. Ta Grafenauer se je lepo vrezal.“ — Taka
i! Meni resnica. Grafenauer se baha s svojimi pred-
na da-gi, ki nimajo nobenega uspeha in ki jih vedno
osposodljivo predloži. Kako bi se mogel tudi Gra-
nec našnaner za gospodarski položaj brigati, ko ima
drugondar toliko z narodnostno gonjo opraviti.
a Božjih sime ta gospod le to predlagati, kar mu
so smisloporočajo ali komandirajo njegovi zapovedniki
postali duhovniški suknji. Vsakdo pa bode priznal,
e veru- so duhovniški in kmetski interesi v narav-
pravim, stinem nasprotju. Ponavljamo torej še enkrat:
ovolj Grafenauerjev predlog za podporo
n za suši prizadetim posestnikom
to mo- prišel 7 dni pozneje za predlo-
vedati om g. Nagele. Torej ni Grafenauerjev
ašo dr-edlo prav ni na to podporo vplival. Vse, kar
Avstrije „S-Mir“ v tem oziru, je torej nava d na
trajnski ž, ki jo hočejo prvaški farizeji za deželno-
st bi orske volitve izrabiti!

G. Ivan Nagel, fajmošter v Selah, hoče biti
na vsak način sotrudnik našega lista. Mi pa
nimamo prostora, da bi objavljali vse češkarje
politikujočih duhovnov. Zato tudi fajmošter Na-
geljov povemo, da se zahvalimo enkrat za vselej
za njegove dopise. Le iz prijaznosti poročamo,
da nam je poslal ta veleučeni in velepobožni
Nagel sledče pismo:

„Sele dne 24. februarja 1909. Spoštovani
gospod uredni! Jaz se nobenega ne bojim in
sem pripravljen vsakčas resnico svojega popravka
sodniško dokazati. Zatoraj na podlagi § 19. še
enkrat odločno zahtevam, da moj popravek do-
besedno objavite v prihodnji številki Vašega
lista. V protivnem slučaju boste imeli opraviti
z § 11. tisk. postave. Spoštovanjem Ivan Nagel,
župnik! — Gospod župnik! Oprostite, ali to
pismo je velika oslarija! Mi ne budem Vašega
neresničnega dopisa objavili in Vas le iskreno
prosim, da nas tožite! Pred sodnijo se pome-
nimo nadalje! Sicer pa pazite, da boste pri-
hodnji kot dobiti Slovenec tudi pošteno in pravi-
vnlo slovensko pisali. Torej na svjedenje!

Taverski tunel je torej končan. Pretekli
petek je vozil prvi železniški vlak po novi progi.
Krasno, za Koroško posebno važno delo je torej
končano!

Nesreča. Pri podučnemu boju s sabljami bil
je po nesreči usmrčen enoletni prostovolec Ferd.
Frolík v Celovcu.

Požar. V Mihorjevi fabriki v Rötschu pod
Dobračom je nastal te dni ogenj, ki je poslopje
vpepelil. Škoda je velika.

Po svetu.

Ljubi, „Štajerc!“ Pred durmi neke šole stal
je vožiček, v katerega je bil osel vprezen. Šolska
mladina je seveda takoj oslu nagajati pričela.
In res, osel skoči in izlje mleko, ki se je nahajalo
v posodah na vozu. Mali Hanzek je gledal ob
strani, brez da bi kaj naredil. Nakrat pri-
leti kmet in ker ne dobi družega, udari nedolžnega Hanzeka močno okoli ušes. Vbogi dečko
teče po stopnicah, da bi direktorju vse zatožil.
V svoji bolečini ne opazi nikogar in prileti
vsled tega z glavo v učiteljev trebuh. Bumps,
— mu podeli tudi učitelj eno zaušnico. Ves v
solzah priteče Hanzek končno do direktorja in
zavpije: „Gospod učitelj mi je dal klofuto, pa jaz
oslu nisem ničesar storil.“ Direktor misli, da
pravi fantič učitelju osel in — bumps, je imel
Hanzek že tretjo klofuto. Oj ti kaznovana nedolž-
nost! Ko bi Hanzek osla dražil, bi gotovo no-
bene klofute ne dobil . . .

XXXXXX
Kmetje
pobirajte in sežgajte listje, katero se nahaja še
sedaj na sadnem drevju; kajti tamkaj so zapre-
dene zelo majhne gosenice, ki objedavajo v spo-
mladi sadno drevje do golega.

XXXXXX

Živinorejci pozor!

Pred kratkim so c. k. glavarstva razposlala
na občine neki razglas, v kojem opominjajo ob-
činske predstojnike na postavne določbe glede
izvoza goveje živine v Italijo.

V tem slučaju namreč ne zadostuje samo
živinska potnica ampak treba je še posebno po-
trdilo, da je dotična živina skoz 40 dni v isti
občini bivala, koja napravi potni list.

Naši občinski predstojniki kakor tudi njih
tajniki ta razglas gotovo niso z potrebnou pozor-
nostjo brali in vstal je torej živinorejcem neznan.

Na zadnjem sejmu v Rogatcu sta bila edino
2 kupca za živino in sicer en Tirolec in en Italijan;
oba sta precej živine zbrala pa razloček
je bil potem pri plačevanju in sprejemu živine;
medtem ko je Tirolec svojo živino brez vsakega
ovira smel prevzeti, je bil Italjan primoran vso
zbrano živino (nad 50 komadov) pustiti in je
bil popolnoma opravičen tudi aro nazaj iztirjati
ker ubogi nevedni živinorejci niso imeli zgoraj
navedenega potrdila.

Samoumevno je, da se je teh kmetov lotila
opravičena nevolja, v taki zimi do večera na
sejmščini stati in končno živino domov gnati in
doma čaka ubogo živino — glad.

Naši zakoni v živinskem prometu se tako
pogosto spreminja in so čestokrat tako nera-
zumljivi, da ni čuda da naši dostikrat prav malo
podučeni občinski predstojniki oblastvene od-
redbe ne razumejo in tako sami z občani vred
v občutno škodo pridejo.

Da navedem le še en slučaj, omenim samo
peljava svinjskega katastra skoz katerega pride
veliko ljudi v kazen; in vendar se v tem oziru
še živinodravni med seboj dostikrat različnega
mnenja kako se v katastru naj zabilježi ena ali
druga sprememb svinjskega stanja. Leta 1908
se je samo pri okrajni sodniji v Rogatcu plačalo
nad tisoč kron kazni zavoljo prestopkov teh
postav. Gotovo je medtem kaznovanim tudi ne-
kaj trdovratnih grešnikov kateri kazen v resnici
zaslužju, večina pa je v slednem vedenosti
kaznovana.

Umestno bi toraj bilo, da bi v prvi vrsti
slavni okrajni zastopi priredili tečaje za župane,
tajnike, živino- in meso-oglednike, v katerih bi
okrajni živinodravni določne postave prav po-
domače raztolmačili in v peljavi katastra in
drugih zapisnikov izurili; da bi pri tej priložno-
sti tudi okrajni tajnik imel marsikaj za povedati
naj bode le mimogrede omenjeno.

Nadalje pa bi bile slavne kmeti podružnice
poklicane ob priliki potovalnih predavanj posest-
nika podučiti da so ravno te postave (Thier-
seuchengesetz) v korist kmeta ustvarjene in da
jih je treba vestno spolnovati če se hočemo
kužne bolezni pri živini kolikor mogoče obva-
rovati.

Na vas javni činitelji je ležeče, da se zgo-
raj navedeni nedostatki v prid kmetijstvu v krat-
kem odpravijo, izginiti pa mora tudi mlačnost
in brezbriznost pri naših kmetih samih, če ho-
čejo da napoči enkrat — boljši dan.

V Rogatcu, dne 26. februarja 1909.

A n d. D r o f e n i g,
kmetovalec.

Gospodarske.

Koristna poraba krvi zaklane živine. Mnogo
zelo koristnih snovi se brezmiseln v mestih, pa tudi
na kmetij proč vrže, posebno pa kri zaklane živine. Le
poredkoma se govejo kri koristno porabi in tudi kri
zaklanji svinj rabimo le po zimi za klobase; pa tudi
pričajo kri po leti in v gorkejem času sploh ne pora-
bimo tako, kakor je res koristno. Živinska kri ima
mnogo redilnih snovi v sebi; kuhanja, je posebno dobra
piča za prašice, pa tudi surova jem dobro tekne. Še pred
30 leti so z posebno slastjo uživali kuhanja kri revnješi
delavci v železniških fabrikah, in so jo kot jed z žgan-
cam in kanze ali ajde zelo cenili, kajti bila je na ta
način prizena zelo po ceni in vkljub temu tečna. Ta
vporaba krvi pa se je sčasom skoraj popolnoma opustila,
— zakaj — ne vem; bodisi da so delavci sedaj manj
varčni postali in bolje plačani. Neprecenljiva piča je pa
kri za rejo gosi in rac po leti, ko se kri kaj hitro spridi.
Znano je splošno, da se v sprideni krvi hitro priredijo
črvi. To okolnost umni in varčni reje gosi in rac na
Pompejskem (v Nemčiji) vše zdavnaj zelo pametno upo-
števajo. Tam je mnogo posestnikov, kateri se skoraj
izključno le z gosijerejo pečajo in jih je več, kateri imajo
trume gosij čez 1000 v številu. Sveda bi krmiljenje
tako velikih jat gosij z žitom mnogo koštal, in bi veden-
dar ne izdal toliko, kakor pa z živinskem krojom. Gosirejec
ima pa pašo teh ptic dolochen travnik; ta travnik ima
pa tudi ob enem za nekako fabriko črvov iz krvi; ko
pripeje fršno kri iz klatnice, ali pa od mesarja odreže-
na okroglo 1/4 metra ruše (trave z zemljo vred, kolikor
se jo trave drži), odstrani iz nastale votline še toliko
prsti, da nastane jamicica okoli 20 centimetrov globoka;
to napolni potem 5 centimetrov do površja z fršno
krvijo in potem zamaši (pokrije) jamo z onu rušo, katero
je na istem mestu v enem kosu na okroglo izrezal; tako
nadaljuje po travniku naprej, dokler ne pripravi vso
množino krvi v Jame. Drugi ali nasledni dan to delo
nadaljuje, kakor um kaže gleda kupljene krvi. Čez 3
tedne pa odkrijte pokrove iz ruše teh jamic, in glej,
namesto krvi, kar migla polno belih mastnih črvov,
kateri se iz krvi zaredili. Gosi že čakajo na sleherno
tako otvoritev in v trenutku so črvi v želodcih teh
slastnih živali, katerim ta piča; čez vsako drugo ugašja.
Tako gre od jamic do jamic, dokler niso gosi nasi-
tene. Te jamicice vporabljajo se v ta namen od spomladis
do jeseni in dokaz temu, kako tečna je na ta način
porabljena kri je okoliščina, da je pomerska gos po
celem svetu kot najboljša v mesu in perju znana. Pri
nas pa kri zaklane živine ravno poleti, ko se jo tudi
zelo koristno lahko porabi, naravnost v kanale, ali vodo
pustimo odtekati. Koliko denarja se iz klavnic, mescnic
itd. naravnost proč vrže, namesto da bi se tako koristne
odpadke umno porabili. Kmetovalci in ekonomi, posku-
siti vporabo krvi po preje opisanem načinu in prepri-
čali se boste, katere vspuhe Vam bode ta malo trud z
izborno prireje gosij in rac, pa tudi druge domače
perutaine prinesel.

Pozor!

Citaj!

Pozor!

Pakraške želodčne

kapljice.

Staro slovito, izvrstno deluječe sredstvo pri bolezni v želodcu in črevih, — osobito se priporočajo — pri zaprtju in nerdenem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkanju teka, krčih itd. Nedoseženo sredstvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, vspeh signren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanaestorica) 5 K franko na vsak pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišiča,

lekarnarja v Pakracu št. 200 (Slavonija).

5000 goldinarjev plača

= za osebe brez brade in za

Lase in brado se dobi zanesljivo v 8 pravega „Mos Balsama“. Stari in mladi, dame rabijo samo „Mos Balsam“ za obroj in brade, kajti dokazano je, da je ta edino sredstvo moderne znanosti, ki upravi dnevi na lasne papile tako, da prično lasi. Garantiramo neškodljivost.

Ako to ni istina plačamo

— **5000 goldinarjev v gotovini** vsakomur ki je rabil „Mos Balsam“ in ostal plešast ali z redkimi lasi.

Op. Mi smo edina tvrdka, ki prevzame slope štev. 3. Zdravniški popisi in priporočila. Nujno svarimo redbam!

Oziraje se na moje poskuse z vašim »Mos Balsomem«, vam lahko naznam, da sem s njim dovoljen. Že po 8 dneh so se pojavit očitno lasi; ako ravno so bili lasi svitli in inehki, so bili vendar 2 tednih dobla je brada svojo naravnino barvo in tedaj šele se je pokazal imenitni vpliv vašega lahko ostajem I. C. Dr Tverg. Kopenhagen.

Podpisana lahko vsakomur pravi »Mos Balsam« kot zanesljivo sredstvo za pridobitev las pravila sem daje casa na tem, da so mi izpadali in so se pojavili čisto goli prostori v laseh. Ko so 3 tedne »Mos Balsam«, priceli so lasi zopet rasti in so postali težki ter polni. Gdē. M. C. Andersen, gade 5, Kopenhagen.

I zavoj »Mos« gold. 5. Dobi se po povzetju ali s tem, da se plača naprej. Pišite na največjo štev. 11. govino sveta:

Mos-Magasinet, Copenhagen 395 Dänem.

Dopisnice se frankirajo z 10 vin., pisma z 25 vin.

Đves („Wilkom“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji in najprej dozori. Zraste visoko in daje dobro slamo za krmu, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 60 kil za eno oralo. Podpisano obskrbiščvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrčo vred. Vzorce po 5 kil s pošto franko proti 3/20 K predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič
pri Konjicah (Gonobitz) Štajersko.

Ozdravi pijančevanje

predno krši pijanec postavo.

Reši ga, predno je alkohol njegovo zdravje, veselje do dela, in pravki z nemičil ali pa predno da napravi smrt rešitev nemogočabša, kakor holne pijače.

Coom je surrogat za alkohol in napravi, da zaničuje pojih „Marijin prvaške ko krajih se polnih potreb, p sebno dvomljino ali drža ujbolje z usta rastejo na takor gobe in stranki, olje bi bilo, to politično

Coom je najnovije, kar je znano v tem oziru napravne volitve, je to sredstvo že tisočere ljudi iz bede, revčine in propada.

Coom je preparat, ki se lahko raztopi, katerega torej n. p. nini kandidati lahko svojemu možu v jutranji pijaci da, brez da bi kaj opazujejo se slučajih dotičnik sploh ne ve, zakaj nakrat špirit ne more vzhoditi. Znane misli, da je preobil vzdržanje istega vzrok, kakor se mnogokrat imenovan več jedila, katerega se je prevez vživilo.

Coom naj bi dal vsak oče svojem sinu dijaku, predno ih agitatorjev kušnji propade: čeprav ni pijači preveč udan, oslabi alkohol Brejca. Zdaj gove možgane. Sploh naj bi vsakdo, ki nima dovolj volje, da političnem vživanju opoznja pijač, vzel dozo „Cooma“. Le-to je popularni pristavljivo. Dotični konzervira s tem svoje zdravje in prihrani mnogi katerega bi drugače za pivo, vino, žganje ali liker porabil.

Coom-preparat košta 10 kron in se pošlje po povzetju ali naprej-plačilu samo po:

Coom Institut, Copenhagen 321 F, Danska

Pisma se frankira z 25 vin., poštne karte z 10 vin.

Samostojni gospodar (Wirtschaft)

Se isče, ki govorji nemško in hrvatsko ter ima dobro prakso v vinogradništvu, kletkem in knetskem gospodarstvu, za malo ali zelo izdatno vinogradniško posestvo na Hrvatskem Stanovanje hrana in K 30 — plače. Ponudbe pod. „S. S.“ na g. Rudolf Gaugger, Maribor, Burgplatz.

187. Coom-preparat košta 10 kron in se pošlje po povzetju ali naprej-plačilu samo po:

Coom Institut, Copenhagen 321 F, Danska

Pisma se frankira z 25 vin., poštne karte z 10 vin.

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mes

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
štno-hranilničem
uradu.

Mestni de-
narni zavod

Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8 do 12 ure.

priporoča se glede vsa-

kega med hranilnične zadeve spada
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno

vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo

Naročajte samo pri meni pod naslovom

Peter Jurišić

lekarnar v Pakracu št. 200 v Slavoniji.

89